

Jurica Draušnik (1910.-1982.) - generalni direktor od 1959. do 1967.

Rođen je 15. kolovoza 1910. u Zagrebu, gdje je završio osnovnu školu, gimnaziju i trgovačku akademiju. Kao član HSS-a bio je načelnik općine Vrapče, a na tom ga je mjestu zatekla i okupacija. U partizane na Žumberak odlazi 1942. U antifašističkom je pokretu obavljao mnoge rukovodeće dužnosti, a bio je član AVNOJ-a i ZAVNOH-a. Nakon rata bio je najprije u republičkom sekretarijatu socijalne skrbi, a potom je bio ministar odnosno sekretar trgovine i opskrbe te prometa i lake industrije.

Bio je potpredsjednik grada Zagreba u vrijeme kada je Većeslav Holjevac bio njegov predsjednik. Na toj je funkciji bio uglavnom zadužen za privrednu problematiku i izgradnju grada. Zapamćen je kao voditelj izgradnje novog Zagrebačkog velesajma 1956. u Novom Zagrebu te Termoelektrane *Zagreb II* 1959. Nakon završetka tog velikog energetskeg objekta dolazi iste godine u *Ingru* za generalnog direktora. Prema općem uvjerenju bio je ključna osoba za organiziranje i stvaranje *Ingre* kao respektabilne izvozne poslovne zajednice. Svojom je neposrednošću, otvorenošću te činjenicom da su mu sva vrata ondašnjih političkih struktura

bila otvorena omogućio *Ingri* uspješan rad i iznimno brz i velik rast. Zapamćen je po prostodušnoj srdačnosti i velikoj radnoj energiji. U mirovinu je otišao 1967.

Ivan Pavliško (1921.- 2001.) – generalni direktor 1968. do 1984.

Rođen je 31. srpnja 1921. u Karlovcu. Pune je 4 godine bio sudionik antifašističke borbe. Nakon rata bio je na mnogim funkcijama, od čega 14 godina generalni direktor *Elektrobosne* u Jajcu. Potom je 5 godina bio generalni direktor tvornice *Jedinstvo* u

Zagrebu, da bi potom postao generalni direktor *Ingre*. Pod njegovim se vodstvom *Ingra* razvila u velik i respektabilan poslovni sustav na inozemnim gradilištima s gotovo devedesetak članica. U poslu je zapamćen kao promišljen i mudar. Bio je strog ali vrlo korektan te jasan i iskren, a vrlo je zaslužan što su se u *Ingri* sve više zapošljavali stručni i sposobni mladi radnici.

Bio je savjetnik generalnog direktora od 1984. do 1986., kada je otišao u mirovinu.

Dr. sc. Danijel Režek (1936.) – generalni direktor od 1984. do 1995. i pred. Uprave od 1995. do 2000.

Rođen je 18. srpnja 1936. u Čakovcu. Diplomirao je na Građevinskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta u Zagrebu, a potom magistrirao i doktorirao na Fakultetu građevinskih znanosti u Zagrebu. Najprije je bio profesor na Građevinsko-tehnološkoj školi u Čakovcu, a zatim tehnički direktor u GK *Međimurju*. Bio je zastupnik u Privrednom vijeću Sabora i delegat u skupštini Privredne komore Hrvatske. Bio je također predsjednik općine Čakovec, član Izvršnog vijeća Sabora i sekretar Republičkog sekretarijata za vodoprivredu te Republičkog komiteta za građevinarstvo, stambene i komunalne poslove i zaštitu čovjekove okoline. Istodobno je bio viši predavač na Fakultetu građevinskih znanosti. Za generalnog direktora *Ingre* izabran je 1984. Pod njegovim se vodstvom u *Ingri* razvija timski rad i vođenje projekata na marketinškoj i inženjerskoj razini. U zasluge dr. Režeka valja ubrojiti to što je uspio *Ingru* sačuvati i održati u vremenu u kojemu su propale ili se znatno smanjile sve njezine najveće članice. Danas je predsjednik Nadzornog odbora *Ingre*.

Ante Marković (1924.) – predsjednik Skupštine (1978. - 1983.) i Upravnog odbora *Ingre* (1963.-1965. i 1976.- 1979.)

Rođen je 25. studenoga 1924. u Konjicu u Bosni i Hercegovini. Bio je sudionik antifašističke borbe, a 1954. diplomirao je na Elektrotehničkom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Punih je dvadeset pet godina (1961.- 1986.) bio direktor *Rade Končara*. Kao uspješan gospodarstvenik izabran je za predsjednika Izvršnog vijeća Sabora (1982.-1986.), a potom je bio predsjednik Predsjedništva SRH (1986.-1988.). Bio je od 1989. do 1991. i posljednji predsjednik vlade SFRJ. Tada je pokrenuo opsežne gospodarske reforme koje su propale pod naletom velikosrpstva, a to je dovelo do legitimnih zahtjeva zapadnih jugoslavenskih republika za samostalnošću. U prosincu 1991., u vrijeme agresije na Sloveniju i Hrvatsku, podnio je ostavku. Potom je nastavio privatno poslovanje u Grazu. Danas je povremeni stručni savjetnik mnogih vlada na jugoistoku Europe.

Kao dugogodišnji direktor *Končara*, osnivača i tradicionalno najveće i najuspješnije članice *Ingre*, značajno je obilježio cjelokupni njezin razvoj, kojemu je kao član upravljačkih struktura i osobno mnogo pridonio. Uspješnu suradnju s *Ingrom* nastavio je i u jednom dijelu svoje državničke karijere.

Ante Milović (1934.) – predsjednik Skupštine *Ingre* (1996.-2000.), Upravnog odbora (1965.-1967.) i Izvršnog odbora (1983.-1984.).

Završio je Fakultet strojarstva i brodogradnje 1964. u Zagrebu. Od 1974. do 1984. bio generalni direktor *Đure Đakovića*. Potom je bio predsjednik Privredne komore Hrvatske, a od 1996. do 1990. predsjednik Izvršnog vijeća Sabora SRH. Od 1991. bio je direktor holdinga *Đuro Đaković*, a u mirovini je od 1999. Kao direktor *Đure Đakovića* bio je vrlo aktivan u *Ingri* s kojom je surađivao sve do kraja svog radnog vijeka. Smatra da se *Đuro Đaković* upravo i razvio zahvaljujući *Ingri*, a posebno su uspješni bili poslovi vezani uz tvornice

cementa, kojih je izrađeno mnogo u zemlji i u inozemstvu.

Vjekoslav Srb (1934.) – predsjednik Skupštine *Ingre* (1992.-1995.) i Nadzornog odbora (1995.-1999.)

Rođen je 25. srpnja 1934. u Osijeku. Elektrotehnički fakultet u Zagrebu završio je 1957. Od 1972. do 1982. bio direktor *TEP*-a u Zagrebu, a potom od 1982. do 1986. član Izvršnog vijeća Sabora SRH i predsjednik Republičkog komiteta za energetiku i industriju. Od 1986. bio je generalni direktor *Astre*. Za predsjednika Upravnog odbora *Končara* izabran je 1990. i na toj je funkciji bio do 2000. Danas je umirovljenik.

Za *Ingru* je vrlo zaslužan jer je kao predsjednik Skupštine i Nadzornog odbora (prestao je biti članom 2003.) u vrijeme njezine privatizacije mnogo učinio da se uspjela održati. Ističe da je zadovoljan što se *Ingra* kao jedna logična i vrijedna asocijacija uspje-

la djelotvorno privatizirati, te što među malim dioničarima nema niti jednog većeg dioničara.